

Aşkitom Baksana 2

– GürhanGürses · 11 Mart 2012

"Kelâmın kibarı kibarın kelâmıdır." demiş eskiler. Sözün kibarı kibarın sözüdür manasında... Çok isabet buyurmuşlar. Halimizi dünden görüp beyan etmişler. Tedbirinizi alın demişler. Biz aslında toplum olarak inceliği kaybettik, sanırım bundan kaynaklanıyor tüm kabalıklar.

Günümüzün sev gençliği bu sözün değerini ve manasını idrak etmekten acizdir.

Nezaketi zayı ettik, anonlar boşuna...

Bir kez gözden düşen bir daha göze giremez.

Biz aslımıza set çektik, mazimize yüz çevirdik, bundandır bütün mesele...

Moruk dedik büyüklerimize, lavuk dedik kızdıklarımıza, koruk dedik olgunlarımıza...

Saygı güme gitti, sevgi rafa kalktı, hoşgörü dibe battı, nezaket göçe gitti. Ar kaçta gitti, zarafet hiçe gitti. Kala kala birkaç argo söze kaldı lügatimiz, beynimiz ince işe meyletti.

İbrahim Hakkı Hazretleri'nin eşlerine yazdığı mektuptan şefkat, sevgi ve aşk dolu ifadeler de şöyle: "İzzetli, hürmetli, hakikatli, adamlıklı, şefkatli, hatırlı, gönüllü, asilli, usullu, akıllı, izanlı, hünerli, marifetli, üsluplu, yakışıklı, güzel huylu, tatlı dilli, uzun boylu ince belli, ayıpsız hatunum, helalim Firdevs Hatun huzuruna, derun-i dilden ve can u gönülden selamlar ve dualar edip ol mübarek nazik hatırın sual ederiz, Huda'nın birliğine emanet veririz. Benim nazlı yar-ı gamgusârim. Benim şenliğim, şöhretim, benim sevdiğim, keyfim, benim canım Firdevsim! Neylersin n'ışlersin, ne keyftesin, ne fikirdesin, ne haldesin, ne demdesin? Benim güzelim, garip gönlünü ne ile eğlersin? Benim güzel keyfim, senden ayrılmak ne çetin ahval imiş bilmezdim." Var mı bu yetkinliğe ulaşabilen, var mı ömrünü bu güzelliğe ram edebilen, bu iltifatı edebilen ve bu iltifata mazhar olabilen? Zarf ne ise mazruf oydu eskide... Yenide zarf da ayrı mazruf da...

Mevla'm neylerse güzel eyler, toplum ise döner yine bildiğini eyler. Bütün çıkmazların ve açmazların olduğu yerdeyiz. Üslubumuzu yitirdik.

"Ulan"ı bol cümleler kulağımızda, "Hişt baksana"lı davetlerin revaçta olduğu zamanlarda, "o benim kırığım" ifadesinin dillerde sakız olduğu yerlerde gel de nezaketten bahset gel de zarafeti tasvir et. Biz galiba kendimizi unuttuk. Yahut kullandığımızı lisan bizim bünyeye uymuyor. Sanki bünye başka ağızdan çıkan lisan başka...

"Yeni bir sevgili yapmışsın kendine..." Malzemesini ver sana da yapalım, biz sevgili üretiyoruz. Burası imalathane... Bu nasıl bir ifadedir bu nasıl bir anlayıştır ki sevgiliyi tabiri caizse mal yerine koymaktadır.

"Geri zekâlı sevgilim" diye bir şarkı vardı, bu hitaptan sonra başka hitaba lüzum var mı? Bence en üstte bu ifade yer almalıdır?

Şimdi günümüzde kullanılan bazı hitap sözcüklerini bir paragraf içerisinde size sunalım:

"Kurabiyem" yerim seni çıtır çıtır gibi olsa "Tavşanım" kanından çay yaparım gibi psikopatik bir ifade kullansak "Aşk böcüüm" diye şiir yazsak "Japon balıkım" diye sevgiliye kur yapsak "Manitam" desek sevgilim diye "Göbekli marulum" deyip onu sebzeler kraliçesi ilan etsek "Küflü peynirim" deyip kahvaltıya koysak "Bizim eleman" deyip hor görsek "Müdür" deyip makam versek "Aşkoz"layıp ayılsak "Datlum benim" deyip mana katsak "Süzmem" deyip ayırsak "Hacım nassın ya" deyip dine bağlasak "Tatlışkom" deyip yumuşatsak "Pisi pisim" deyip evde beslesek "Bitter çikolatam" deyip yesek "Hatuşum" deyip kıymet göstersek anlayan olur mu? Ciddiye alan olur mu?

Kamu yararı olur mu?

Kamuya yardımcı olur mu?

Nerede abı hayatım, şekerparem, mahremim...

Kadın kocasına uluorta "herifim" diye sesleniyor. Aferin mi diyelim yani!

Şu zarafete bakın bir zahmet:

"Ey servi bülendim,

Zatîalinizin yokluğunda badiyeden farksız bu diyarda münferit kalalı, firak badi barid gibi sinemde esmekte.

Sizi özlememek ne mümkün. Siz ki nuri aynım; sevdacü, şebi tar misali sineme tevellüd eden sepidedem gibisiniz. Hüsnü aşkınızsa nesimi neb.

Ah dildarım, sizin o dilfüruz, dilrubayiniz hayalime geldi geleli dil danenizim bendenizim.

Aynı elam, cananım, o aguş be aguş, leb be leb, des be dest, neşvament hallerimiz hayalime geldikçe giryeban olurum, terahı firak çöker sineme, düri şem gibi giryeler dökerim, sinem şerha şerha bölünür.

Filhal yegâne virdim tez bir vuslat.

Busemi izam ediyorum, kabul buyurun efendim."

(Bülend: Yüksek / Badiye: Çöl / Münferid: Yalnız / Firak: Ayrılık / Badi barid: Soğuk rüzgar / Nuri ayn: Göz nurum / Sevdacü: Sevgi arayan / Şebi tar: Karanlık gece / Tевellüd etmek: Doğmak / Sepidede: Sabah aydınlığı / Nesimi neb: Yerden kaynayan pınar suyunun hafif rüzgarı / Dilfuruz: Gönle ferahlık veren / Dilrubayiniz: Gönül kapmanız / Dildanenizim: Aşığınızım / Aguş be aguş: Kucak kucağa / Leb be leb: Dudak dudağa / Des be dest: El ele / Giryeban: Gözyaşı döken / Terahı firak: Ayrılık acısı / Sine: Göğüs, kalp / Düri: İnci / Giryeye: Gözyaşı / Şerha: Dilim dilim / Filhal: Hemen / Vuslat: Ayrılık acısı / Buse: Öpücük / İzam etmek: Yollamak)

Nerede "sevgilim, güzelim, canım, cananım, şekerim, şekerparem, kar tanem, nur tanem, bir tanem, sultanım, göz nurum, gülüm, mor sümbülüm, papatyam, canımın içi, gözüm, gözbebeğim, inci tanem, alınyazım, helalim, narin yârım, gönül pınarım, hayatım, dünyalar güzelim, karagözlüm, ipek saçlım, nur yüzlüm, baharım, güneşim, ceylanım, mühür gözlüm, cevher yârım, hevesim, hasretim, ümidim, çarem, gözümün ışığı, çiçeğim, hercaim, meleğim..."gibi özlü ve manidar hitaplar?

Bu hikâye bitmez karagözlüm

Nar tanem, nur tanem, inci tanem.

Bu hikaye bitmez igan gözlüm.